

Söndag 3 juli, 2022 Årgång 2

TREDJE SÖNDAGEN EFTER TREFALDIGHET –

Förlorad och återfunnen

Allt för många har tappat intresset inför evigheten. Blivit ointresserade och helt enkelt somnat. Beroende på samfundstillhörighet, har man reducerat sitt engagemang till tankarmodell:

”... Jag blev frälst den och den dagen, därför väntar himlen på mej.”

Alternativt:

”... Jag blev döpt den och den dagen, därför väntar himlen på mej”.

Det som saknas är livet med Kristus, ett aktivt lärjungaskap.

Den verkligheten, att man baserar sin evighet på en religiös handling, är inte ny. I den första församlingens tid var det inte ett dop. Inte minnet av en överlåtelsebön vid en botbänk. Då var det omskärelsen man frestades förlita sig på.

Dop och knäböjande är faktiskt gärningar – alltså religiösa handlingar. Dessa enskilda handlingar – som saknar ett fortsatt liv i lärjungagemenskap med Jesus – blir i praktiken våra tids laggärningar.

I den 1:a församlingens tid fanns samma sorts problem. Somliga menade att omskärelsen var nyckeln in i evigheten:

*Gal 5:4-10 Ni är utestängda från Kristus, ni som söker er rättfärdighet i lagen; ni har hamnat utanför nåden. Ty vi väntar oss i vår ande att genom tron vinna den rättfärdighet som är vårt hopp. **I ett liv med Kristus Jesus** kommer det inte an på omskärelse eller förhud, utan på **tron**, som får sitt uttryck i kärlek. Ni kom bra i väg. Vem har nu hejdat er, så att ni inte lyssnar till sanningen?*

Att vara utestängd från Kristus - befinna sig utanför Guds nåd - är en hemsk situation. Sannolikt är det vår strävan efter det bekväma livet, som hejdat oss och stänger oss ute.

Profeten Jesaja beskriver Guds, respektive vårt sinnelag:

Jesaja 65:2 Ständigt har jag räckt ut händerna mot ett tredskande folk, som vandrar den orätta vägen och följer sina egna planer,

Reflektionen inför söndagens evangelium får bli:

Är det så illa att jag och du är exempel på individer som ingår i ett tredskande folk? Vi gitter faktiskt inte ens att gå till gudstjänst! Ännu mindre bryr vi oss om att vara lärjungar. Sannolika tecken på att vi struntar i Guds nåd och Jesu försoningsgärning.

Söndagens text handlar om glädjen i Guds himmel, när någon enda av oss inser evighetens allvar och ber att få del av Guds nåd. Guds nåd - tillgänglig för alla människor! - som tillstår sitt behov av Jesu försoningsgärning. Lärjungen Johannes ger oss löftet:

Joh 1:12 Men åt dem som tog emot honom (Jesus) gav han rätten att bli Guds barn, åt alla som tror på hans namn

Därmed är det dags för söndagens evangelium:

Luk 15:8-10 Eller om en kvinna har tio silvermynt och tappar bort ett av dem, tänder hon då inte en lampa och sopar hela huset och letar överallt tills hon hittar det? Och när hon har hittat det samlar hon väninnor och grannkvinnor och säger: Gläd er med mig, jag har hittat myntet som jag hade förlorat. På samma sätt, säger jag er, gläder sig Guds änglar över en enda syndare som omvänder sig.«